

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [it](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Swipe to change

italiană

Medierea familială

Italia

Medierea familială este un proces pe care soții sau partenerii aflați într-o situație de criză se hotărăsc în mod liber să-l întreprindă în vederea soluționării conflictului dintre aceștia, cu asistența unuia sau mai multor mediatori. Aceștia din urmă au sarcina de a facilita comunicarea și de a sprijini cuplul să facă față atât aspectelor emoționale, cât și celor materiale ale separării (partajul bunurilor, pensia de întreținere, atribuirea domiciliului conjugal etc.), încurajând partenerii să adapteze acordurile astfel încât acestea să satisfacă cât mai bine necesitățile tuturor membrilor familiei.

Medierea este reglementată, în general, de Decretul legislativ nr. 28 din 4 martie 2010, astfel cum a fost modificat ulterior, de punere în aplicare a articolului 60 din Legea nr. 69 din 18 iunie 2009 privind medierea în vederea concilierii în litigiile civile și comerciale (D.Lgs. 4 marzo 2010, n. 28 e successive modificazioni, „*Attuazione dell'articolo 60 della legge 18 giugno 2009, n. 69, in materia di mediazione finalizzata alla conciliazione delle controversie civili e commerciali*”).

Legislația menționată anterior stabilește procedura de soluționare extrajudiciară a litigiilor privind **drepturile disponibile**. Pentru anumite materii indicate în mod expres, derularea efectivă a procedurii de mediere este o **condiție de admisibilitate** a actului de sesizare a instanței.

În ceea ce privește disputele în materie de dreptul familiei, numai litigiile referitoare la pactele familiale (și anume, pactele asupra succesiunii viitoare prin care un întreprinzător își transferă, integral sau parțial, întreprinderea către unul sau mai mulți dintre descendenții acestuia) necesită recurgerea prealabilă la mediere.

Pentru toate celelalte litigii familiale, medierea este facultativă.

Cu toate acestea, în procedurile privind încredințarea copiilor, instanța poate amâna adoptarea de măsuri judiciare pentru a permite soților, cu asistența unor experți, să încerce o mediere pentru a ajunge la un acord, în principal, pentru a asigura protecția intereselor morale și materiale ale copiilor.

Procedura de mediere poate avea loc **în cadrul unor entități publice sau private**, înscrise în **Registrul organismelor de mediere** menținut de Ministerul Justiției (*Ministero della Giustizia*).

Lista organismelor de mediere poate fi consultată la următoarea adresă:

<https://mediazione.giustizia.it/ROM/ALBOORGANISMIMEDIAZIONE.ASPX>

Avocații înscrși în barou asigură, de drept, funcția de mediator.

În numeroase localități italiene, există posibilitatea de a beneficia de **servicii de mediere familială**, asigurate de consilieri familiari, serviciile sociale sau agențiile sanitare locale.

Deși este diferită de mediere, procedura **negocierii asistate**, reglementată de Decretul-lege nr. 132 din 12 septembrie 2014, convertit, după modificare, în Legea nr. 162 din 10 noiembrie 2014, urmărește, de asemenea, soluționarea extrajudiciară a litigiilor.

Negocierea asistată se referă la acordul (sau „convenția de negociere”) prin care părțile convin „să coopereze cu bună credință și loialitate, în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului”. Pentru a fi valabil, acordul trebuie să fie încheiat în scris, **cu asistența unuia sau mai multor avocați** și trebuie să se refere la drepturile disponibile.

Spre deosebire de acordul obținut în urma medierii, acordul încheiat la finalul procedurii de negociere asistată constituie un **titlu executoriu** și permite înscriserea unei **ipotecii judiciare**.

La fel ca în cazul medierii, negocierea poate avea, de asemenea, un caracter obligatoriu sau facultativ.

În ceea ce privește litigiile familiale, negocierea asistată este întotdeauna facultativă.

Negocierea asistată în materie de separare sau de divorț este reglementată de lege și vizează identificarea unei soluții consensuale în ceea ce privește separarea, divorțul sau modificarea condițiilor stabilite anterior.

În cazul unui **cuplu fără copii** minori (sau majori aflați în incapacitate), acordul este depus la parchetul de pe lângă tribunalul competent care, după ce se asigură că acordul nu conține neregularități, eliberează autorizația către avocați.

În cazul în care **cuplul are copii** (minori sau majori aflați în incapacitate), acordul trebuie să fie transmis în termen de zece zile la parchetul de pe lângă tribunalul competent, pentru ca acesta să verifice dacă acordul este de natură să garanteze interesele copiilor. În cazul unei evaluări favorabile, parchetul emite autorizația; în caz contrar, acesta transmite acordul președintelui tribunalului, care va convoca părțile în termen de treizeci de zile.

Acordul astfel obținut și autorizat **ține loc** de măsuri judiciare de separare, de divorț și de modificare a condițiilor stabilite în acesta și **produce aceleași efecte juridice**.

De la intrarea în vigoare a Legii nr. 76 din 20 mai 2016, recurgerea la negocierea asistată este permisă, de asemenea, în cazul desfacerii unui **parteneriat civil între persoane de același sex**.

Ultima actualizare: 21/07/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.